

[Mølgaard]

den af CD ønskede. Jeg er nok bekendt med, at der er partigrupper, der ikke benytter disse midler efter deres hensigt. Vi ser fra tid til anden enkeltmedlemmer beklage sig offentligt, i dagspresse eller i folketingsdebatter, over aldrig at kunne få skrivekraft eller arkiveringsbistand. Det er og bliver forårsaget af, at deres grupper bruger pengene på en anden måde end tilsigtet. Jeg må tilråde sådanne forurettede medlemmer af dette ting i første omgang at rejse partiintern misbrugsklage.

Men CD vil ikke beskære partitilskuddene, det fremgår jo af forslaget, dem vil man bare gerne have ved siden af det, man nu foreslår. Jeg synes, det er en lovlig stor grådighed, man anlægger i forslaget på dette punkt, når man forlanger både at få i pose og i sæk. Det kan vi ikke støtte fra retsforbundets side. Der må være en grænse for brugen af offentlige midler til særinteresseformål, og det er snævre partipolitiske formål jo også. Tværtimod vil retsforbundet gerne gå den modsatte vej og fjerne partitilskuddene. Det var vel ikke ganske urimeligt, om dele af indsatsen finansieredes af de folkelige og politiske kredse, der står bag folketingets medlemmer og dets partier. For øvrigt er det heller ikke urimeligt, om medlemmer selv punger ud af egen tegnebog, og lad mig i den forbindelse anføre, at øgede folketingsgager og en fradragsret for faktisk afholdte udgifter til medhjælp for os at se ville være fornuftig snak.

Lad mig endelig anføre, at det navnlig undrer mig, at den beklagelse over den bestående ringenes tilstand, som dette forslag vel må tages som et udtryk for, forekommer særlig besynderlig for et parti med mere end otte medlemmer i gruppen. Så vidt mig bekendt får man i en sådan dobbelt grundbeløb i partitilskud, og man skulle mene, at der kan skrives meget for de penge. Det er der øjensynlig også blevet - i dag ser vi et forslag som resultat heraf. Men dette forslag er unægtelig også et udtryk for, at der er grænser for, hvor megen fornuft man kan få fældet ned i det skrevne, når der ikke er et udgangspunkt i form af f.eks. respekt for offentlige midler eller skatteborgernes penge.

Man sigter rigtigt, når man med et forslag som dette sigter mod at få bedre arbejdsbetingelser for dette lands lovgivere, men desværre forekommer det os, at man rammer ved siden af.

Waldorff (VS):

Jeg vil godt starte med at markere en uegnethed i det, der bliver sagt fra retsforbundet, nemlig at de grupper, de partier, de mennesker, som står bag de enkelte partier, også skal betale disse partiets virksomhed. For mig at se giver retsforbundet med et sådant synspunkt los for, at også de kapitalgrupper, som står bag partierne, blot kan finansiere den virksomhed, og dermed gør man det selvfølgelig fuldstændig klart, at pengemagt endnu mere tydeligt, end det er i dag, også bliver politisk magt. Jeg ved ikke, om jeg egentlig skal forbavses over det synspunkt hos retsforbundet, det kan de jo selv vurdere.

Jeg synes derimod, at der blev sagt noget rigtigt af hr. Ole Olsen, som pointerede, at forudsætningerne for dette arbejde og for at gøre det rimelig godt i meget vid udstrækning er en akademisk uddannelse eller en uddannelse inden for managementvirksomhed eller noget lignende, som gør, at man opnår den intellektuelle færdighed og effektivitet, som gør det muligt at arbejde her. Det er klart klassebestemt, i hvor høj grad man er i stand til at udføre et arbejde som det herinde. På den baggrund finder VS forslaget fra centrum-demokraterne yderst rimeligt, og vi vil faktisk støtte det. Også i den form, det har nu.

Jeg tror nok, man som medlem af folketinget skal være forsigtig med at sige noget om kvaliteten af det arbejde, der jævnt hen bliver udført. Men man kan i hvert fald konstatere, at overblikket, forståelsen og kvaliteten ville være større, hvis man faktisk havde mulighed for at forberede sig bedre. Det mener jeg er en oplagt grund til at tage pænt imod forslaget her.

Specielt må man sige det, når det gælder et oppositionsparti og specielt et oppositionsparti af VS' type, som bestemt ikke har nogen let adgang til regeringskontorer, til ministerier, til embedsmænd osv., men som selv har en meget vigtig opgave i at foretage et undersøgelsesarbejde, et opgravningsarbejde, som man simpelt hen ikke kan magte med de midler, man har i øjeblikket. Jeg mener heller ikke, at partistøtten skal afskaffes. Jeg mener ikke, at den, så vidt jeg kan se, i det store og hele bliver misbrugt. Den går bl.a. til maskiner, til kontorhold, til nogle